

cionaris inclosos en el camp del mutualisme administratiu.

Disposició addicional tercera. *Mutualitats de funcionaris de l'Administració de justícia integrades a la Mutualitat General Judicial.*

1. L'Estat garanteix als socis i als beneficiaris de la Mutualitat Benèfica de Funcionaris de Justícia Municipal, de la Mutualitat de Previsió de Funcionaris de l'Administració de Justícia i de la Mutualitat Benèfica d'Auxiliars de l'Administració de Justícia, integrades a la Mutualitat General Judicial a l'empara de la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, les prestacions vigents a 31 de desembre de 1984.

Tanmateix, les pensions que es reconeguin es redueixen fins a assolir les quanties vigents a 31 de desembre de 1973, en un 20 per 100 anual de la diferència entre les quanties de les pensions garantides inicialment i les vigents a 31 de desembre de 1973; aquestes reduccions tenen efecte a partir de l'exercici següent al de la concessió.

2. La totalitat dels béns i els recursos de les tres mutualitats, aportats amb la seva integració a la Mutualitat General Judicial, constitueixen un fons especial al qual s'incorporen les quotes dels mutualistes afectats i els recursos públics que els corresponguin. Les quotes són vigents a 31 de desembre de 1973.

3. Les despeses imputables a les mutualitats integrades es financen amb els recursos del fons especial, el dèficit del qual, si s'escau, es cobreix mitjançant una subvenció de l'Estat.

4. Als efectes que preveu el paràgraf primer del número 1 d'aquesta disposició addicional, els col·lectius de socis mutualistes integrats al Fons Especial de la Mutualitat General Judicial són els existents en cada una de les mutualitats a 31 de desembre de 1984.

L'opció individual de donar-se de baixa en les mutualitats integrades es pot exercir en qualsevol moment, amb pèrdua per part del beneficiari de qualsevol prestació i sense dret a devolució de quotes.

Disposició addicional quarta. *Règim del medicament.*

A efectes del que estableix l'article 16.2 d'aquest Reial decret llei i d'acord amb la disposició addicional dissetena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, és aplicable a la prestació farmacèutica d'aquest règim especial el que estableix l'article 94.6 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, en la redacció que en fa l'article 109.3 de la Llei 66/1997 esmentada.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. En virtut de la seva incorporació a aquest text refós, queden derogats el Reial decret llei 16/1978, de 7 de juny, sobre el règim especial de Seguretat Social dels funcionaris de l'Administració de justícia, i les seves modificacions posteriors contingudes en normes amb rang de llei.

2. Així mateix, queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest text refós.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest text refós es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.17a de la Constitució.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el ministre de Justícia, amb l'informe previ, si s'escau, del ministre d'Hisenda i del de Treball i Afers Socials en l'àmbit de les seves competències respectives, per dictar o proposar al Govern, segons escaigui, les normes d'aplicació i desplegament d'aquest text refós.

(Aquest Reial decret legislatiu s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 162, de 7-7-2000.)

MINISTERI D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

12140 REIAL DECRET LEGISLATIU 4/2000, de 23 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat. («BOE» 154, de 28-6-2000.)

El règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, el va establir la Llei 29/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat. Les seves directrius obeeixen als mateixos criteris inspiradors de la Llei 193/1963, de 28 de desembre, de bases de la Seguretat Social.

Precisament en el camp de la protecció social s'han produït nombroses modificacions que van donar lloc, en el seu moment, a la promulgació del text refós de la Llei general de Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny. Així mateix, altres matèries concernents als drets dels funcionaris han estat objecte de noves regularitzacions, aclariments i harmonitzacions, especialment l'àmbit de la protecció social de les classes passives de l'Estat, el text refós del qual va ser aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, sense que aquests processos hagin tingut un reflex paral·lel en les disposicions legals aplicables a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, la normativa del qual és en aquests moments complexa i dispersa.

Per això, l'article 62 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va facultar el Govern perquè, en el termini d'un any a partir de la seva entrada en vigor, elaborés un text refós que regularitzés, aclarís i harmonitzés la Llei 29/1975 esmentada i les seves modificacions posteriors, amb les disposicions contingudes en normes amb rang de llei, que haguessin incidit en l'àmbit del mutualisme administratiu gestionat per la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat.

L'aprovació de la Llei 39/1999, de 5 de novembre, per promoure la conciliació de la vida familiar i laboral de les persones treballadores, que introdueix la situació de risc durant l'embaràs com a contingència protegida en el règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, i les altres modificacions d'aquest règim que preveu la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, van aconsellar a les Corts Generals la concessió, en l'última Llei esmentada, d'una pròrroga fins al 30 de juny de l'any 2000, de la delegació legislativa conferida al Govern, a fi de permetre la integració d'aquestes novetats legislatives al text refós.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de juny de 2000,

DISPOSO:

Article únic.

S'aprova el text refós de la Llei sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat que s'insereix a continuació.

Disposició final única.

Aquest Reial decret legislatiu i el text refós que aprova entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de juny de 2000.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Administracions Públiques,
JESÚS POSADA MORENO

TEXT REFÓS DE LA LLEI SOBRE SEGURETAT SOCIAL DELS FUNCIONARIS CIVILS DE L'ESTAT

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.*

El règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat es regeix pel que disposa aquesta Llei i les seves normes d'aplicació i desplegament, així com per la legislació de classes passives de l'Estat.

Article 2. *Mecanismes de cobertura.*

Aquest règim especial queda integrat pels mecanismes de cobertura següents:

- a) El règim de classes passives de l'Estat, d'acord amb les seves normes específiques.
- b) El règim del mutualisme administratiu que regula aquesta Llei.

Article 3. *Camp d'aplicació.*

1. Queden obligatòriament inclosos en el camp d'aplicació d'aquest règim especial:

- a) Els funcionaris de carrera de l'Administració civil de l'Estat.
- b) Els funcionaris en pràctiques que aspirin a incorporar-se a cossos de l'Administració civil de l'Estat, en la forma que es determini per reglament.

2. Queden exclosos d'aquest règim especial i es regeixen per les seves normes específiques:

- a) Els funcionaris de l'Administració local.
- b) Els funcionaris d'organismes autònoms.
- c) Els funcionaris de l'Administració militar.
- d) Els funcionaris de l'Administració de justícia.
- e) Els funcionaris de l'Administració de la Seguretat Social.

f) Els funcionaris de nou ingrés i en pràctiques de les comunitats autònomes.

g) Els funcionaris de carrera de l'Administració civil de l'Estat transferits a les comunitats autònomes, que hagin ingressat o ingressin voluntàriament en cossos o escales propis de la comunitat autònoma de destinació, sigui quin sigui el sistema d'accés.

h) El personal d'administració i serveis propi de les universitats.

CAPÍTOL II

Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat

Article 4. *Competència i adscripció.*

1. El sistema de mutualisme administratiu, a què es refereix aquesta Llei, es gestiona i es presta per mitjà

de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat (MUFACE), dependent del Ministeri d'Administracions Públiques.

2. Aquesta gestió la du a terme de manera unitària la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, sens perjudici de les obligacions que corresponen a les comunitats autònomes respecte als funcionaris civils de l'Estat transferits i adscrits al seu servei.

Article 5. *Naturalesa i règim jurídic.*

1. La Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat és un organisme públic amb personalitat jurídica pública diferenciada, patrimoni i tresoreria propis i autonomia de gestió, i es regeix per les previsions de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, relatives als organismes autònoms, llevat del que disposa l'apartat 2 següent.

2. El règim economicofinançer, patrimonial, pressupostari, comptable i el d'intervenció i control finançer de les prestacions, així com el règim dels concerts per a la prestació dels serveis d'assistència sanitària i farmacèutica, és el que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, la Llei general pressupostària, en les matèries que hi siguin aplicables i, supletòriament, la Llei d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

3. La Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat té el mateix tractament fiscal que la Llei estableix per a l'Estat.

Article 6. *Règim de personal.*

El personal al servei de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat és funcionari o laboral en els mateixos termes que els establerts per a l'Administració General de l'Estat.

CAPÍTOL III

Incorporació i cotització

SECCIÓ 1a INCORPORACIÓ

Article 7. *Afiliació i altes.*

1. Els funcionaris de carrera de l'Administració civil de l'Estat s'han d'incorporar obligatòriament, com a mutualistes, a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, en el moment de la presa de possessió del seu càrrec, quan adquireixin la condició de funcionari, o siguin rehabilitats en aquesta condició, o reingressin al servei actiu, i conserven la condició de mutualista, amb els mateixos drets i les mateixes obligacions que en la situació de servei actiu, quan passin a alguna de les situacions següents:

- a) Serveis especials, llevat del que disposen el paràgraf c) de l'apartat 1 i l'apartat 3 de l'article 8.
- b) Serveis en comunitats autònomes.
- c) Expectativa de destinació.
- d) Excedència forçosa.
- e) Excedència per la cura de familiars.
- f) Suspensió provisional o ferma de funcions.

2. Els funcionaris conserven igualment la condició de mutualista, en els termes i amb les condicions que assenyalava el Reglament general del mutualisme administratiu, quan siguin declarats jubilats de caràcter forçós per edat, de caràcter voluntari o per incapacitat permanent per al servei.

Article 8. Baixa, manteniment facultatiu i suspensió de la situació d'alta.

SECCIÓ 2a COTITZACIÓ

1. Són baixa com a mutualistes obligatoris:
 - a) Els funcionaris que passin a la situació d'excedència voluntària, en qualsevol de les seves modalitats.
 - b) Els funcionaris que perdin aquesta condició, sigui quina sigui la causa.
 - c) Els funcionaris que exerceixin el dret de transferència que estableix l'article 11.2 de l'annex VIII de l'Estatut dels funcionaris de les comunitats europees, aprovat pel Reglament 259/1968, del Consell, de 29 de febrer.
 - d) Els funcionaris que siguin afiliats obligatòriament al règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades, en aplicació de la disposició transitòria catorzena de la Llei 17/1999, de 18 de maig, de règim del personal de les Forces Armades, mentre persisteixi la causa que va donar origen a aquesta afiliació.
2. Poden mantenir facultativament la situació d'alta com a mutualistes voluntaris, amb igualtat de drets, els funcionaris als quals es refereixen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 1 d'aquest article, sempre que abonin exclusivament a càrrec seu les quotes corresponents al funcionari i a l'Estat.

L'exercici d'aquest dret d'opció s'ha d'ajustar, quant a la forma, els terminis i el procediment, a les normes que s'estableixin per reglament.
3. Poden optar per suspendre l'alta en la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, i cessar en els seus drets i les seves obligacions respecte a la Mutualitat, els funcionaris inclosos en aquest règim especial, que estiguin en la situació de serveis especials perquè presten serveis com a personal de l'Administració de la Unió Europea o d'una altra organització internacional en la qual Espanya sigui part i que estiguin acollits obligatòriament al règim de previsió de l'organització esmentada, mentre duri aquesta situació, i sempre que no estiguin inclosos en el supòsit que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 d'aquest article.

Article 9. Afiliació a més d'un règim de la Seguretat Social.

1. El Reglament general del mutualisme administratiu determina el règim aplicable als funcionaris que passin d'un cos a un altre, dins de l'Administració civil de l'Estat, així com el dels funcionaris que ocupin simultàniament diverses places perquè la compatibilitat està legalment establerta.
2. Així mateix, s'han de determinar per via reglamentària els supòsits i les condicions per conservar els drets en curs d'adquisició dels qui passin del règim del mutualisme administratiu, a què es refereix el paràgraf b) de l'article 2 d'aquesta Llei, a altres del sistema de la Seguretat Social, i inversament, al llarg de la seva vida professional.
3. Quan una única prestació de serveis sigui causa de la inclusió obligatòria d'un funcionari públic en més d'un règim de la Seguretat Social, pot optar, només una vegada, per pertànyer exclusivament al règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris públics que li correspongui. Si la doble afiliació afecta dos règims especials de funcionaris, pot optar, també només una vegada, per pertànyer a un de sol.

Article 10. Règim de cotització dels mutualistes.

1. La cotització a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat és obligatòria per a tots els mutualistes, a excepció dels mutualistes jubilats i dels qui estiguin en la situació d'excedència voluntària per atendre la cura de fills o familiars.
2. La base de cotització és la que en cada moment s'estableixi com a haver regulador a efectes de cotització de drets passius.
3. El tipus percentual de cotització, el fixa la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici econòmic.
4. La quota mensual de cotització s'obté dividint per catorze la quantitat resultant d'aplicar a la base de cotització anual, reduïda si s'escau, el tipus percentual establert, i s'abona doble en els mesos de juny i desembre.

Tanmateix, la cotització corresponent a les pagues extraordinàries es redueix, sigui quina sigui la data de la meritació, en la mateixa proporció en què es minori aquesta paga com a conseqüència d'abonar-se en la quantia proporcional al temps en què s'hagi romàs en situació de servei actiu.

Les quotes corresponents als períodes de temps en què es gaudeixi de llicències sense dret a retribució no tenen cap reducció en la quantia.
5. El règim de cotització dels mutualistes que mantinguin facultativament la seva situació d'alta és el que disposa l'apartat 2 de l'article 8.

CAPÍTOL IV

Contingències i prestacions en general

Article 11. Contingències protegides.

Els mutualistes i, si s'escau, els familiars o assimilats a càrrec seu queden protegits concretament, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, en les contingències següents:

- a) Necessitat d'assistència sanitària.
- b) Incapacitat temporal, derivada de malaltia comuna o professional, o bé d'accident comú o en acte de servei o com a conseqüència del servei.
- c) Incapacitat permanent en els mateixos supòsits de l'apartat anterior.
- d) Càrregues familiars.

Article 12. Prestacions.

Les prestacions a què tenen dret els mutualistes o els seus beneficiaris, quan estiguin en els supòsits de fet establerts legalment, són les següents:

- a) Assistència sanitària.
- b) Subsidi per incapacitat temporal.
- c) Prestacions recuperadores per incapacitat permanent total, absoluta i gran invalidesa.
- d) Prestacions per a la remuneració de la persona encarregada de l'assistència del gran invàlid.
- e) Indemnitzacions per lesions, mutilacions o deformitats causades per malaltia professional o en acte de servei o com a conseqüència del servei.
- f) Serveis socials.
- g) Assistència social.
- h) Prestacions familiars per fill minusvàlid a càrrec.
- i) Ajuts econòmics en els casos de part múltiple.

CAPÍTOL V

Prestacions en particular

SECCIÓ 1a ASSISTÈNCIA SANITÀRIA

Article 13. *Objecte.*

1. L'assistència sanitària té com a objecte la prestació dels serveis mèdics, quirúrgics i farmacèutics conduents a conservar o restablir la salut dels beneficiaris d'aquest règim especial, així com la seva aptitud per a la feina.

2. També proporciona els serveis convenients per completar les prestacions mèdiques i farmacèutiques i, d'una manera especial, atén la rehabilitació física per a la recuperació professional dels incapacitats que hi tinguin dret.

Article 14. *Contingències protegides.*

Les contingències cobertes per la prestació de l'assistència sanitària són les de malaltia comuna o professional i les lesions ocasionades per accident comú o en acte de servei o com a conseqüència del servei, sigui per accident o risc específic del càrrec, així com l'embaràs, el part i el puerperi, en l'extensió i els termes que estableix aquesta Llei i en els que determini el Reglament general del mutualisme administratiu.

Article 15. *Beneficiaris d'assistència sanitària.*

1. L'assistència sanitària es dispensa a tots els mutualistes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest règim especial i jubilats mutualistes, així com als beneficiaris d'ambdós.

2. Per determinar la condició de beneficiari a càrrec d'un mutualista d'aquest règim, cal atènyer-se al que disposa el règim general de la Seguretat Social.

3. El Reglament general del mutualisme administratiu ha de determinar els supòsits i les condicions en què s'ha de dispensar l'assistència sanitària tant als vidus i les vídues com als orfes de mutualistes actius o jubilats.

Article 16. *Contingut de l'assistència sanitària.*

La prestació d'assistència sanitària comprèn:

a) Els serveis d'atenció primària, inclosa l'atenció primària d'urgència en règim ambulatori o a domicili, i l'atenció especialitzada, ja sigui en règim ambulatori o hospitalari i inclosos els serveis d'urgència hospitalària, tots ells amb un contingut anàleg a l'establert per als beneficiaris del règim general de la Seguretat Social.

b) La prestació farmacèutica, que inclou les fórmules magistrals, les especialitats i els efectes i els accessoris farmacèutics, amb l'extensió determinada per als beneficiaris del règim general de la Seguretat Social. Els beneficiaris hi han de participar mitjançant el pagament d'una quantitat percentual per recepta o, si s'escau, per medicament, que s'ha de determinar per reglament.

c) Les prestacions complementàries, per a la deficiència, l'extensió i el contingut de les quals cal tenir en compte el que disposa el règim general de la Seguretat Social.

Article 17. *Forma de la prestació.*

1. L'assistència sanitària, la facilita la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, directament o per concert amb altres entitats o establiments públics o privats. Aquests concerts s'han d'establir preferentment amb institucions de la Seguretat Social.

2. La Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat no abona les despeses que es puguin ocasionar quan el beneficiari, per decisió pròpia o dels seus familiars, utilitzi serveis mèdics diferents dels que li hagin estat assignats, llevat dels casos que estableixi el Reglament general del mutualisme administratiu.

SECCIÓ 2a INCAPACITAT TEMPORAL

Article 18. *Contingències protegides.*

1. Tenen la consideració d'estats o situacions determinants de la incapacitat temporal els de malaltia, accident i els denominats períodes d'observació en cas de malaltia professional.

2. Els permisos o les llicències per part, adopció i acolliment, tant preadoptiu com permanent, que estableix l'apartat 3 de l'article 30 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, no tenen la consideració d'incapacitat temporal. Si al terme del permís per part continua la impossibilitat d'incorporar-se a la feina, s'han d'iniciar les llicències que donen lloc a la incapacitat temporal.

Article 19. *Situació d'incapacitat temporal.*

1. Els funcionaris que, de conformitat amb el que estableix l'article 69 del text articulat de la Llei de funcionaris civils de l'Estat, aprovat pel Decret 315/1964, de 7 de febrer, hagin obtingut llicències per malaltia o accident que impedeixin l'acompliment normal de les funcions públiques, es consideren en la situació d'incapacitat temporal.

2. Així mateix es consideren en aquesta situació els funcionaris que hagin obtingut una llicència a conseqüència de trobar-se en període d'observació mèdica en cas de malalties professionals.

3. La concessió de les llicències i el seu control correspon als òrgans administratius determinats per les normes de competència en matèries de gestió de personal, amb l'assessorament facultatiu que, si s'escau, considerin oportú.

4. A efectes de còmput de terminis, es considera que hi ha una nova malaltia quan el procés patològic sigui diferent i, en tot cas, quan s'hagin interromput les llicències durant un any com a mínim.

5. La durada de la primera llicència i les llicències successives és del temps previsiblement necessari per a la curació i d'un mes com a màxim cadascuna.

6. En qualsevol moment en què es prevegi que la malaltia o la lesió per accident impedeix definitivament l'acompliment de les funcions públiques, l'òrgan de jubilació competent, d'ofici o a instància de l'interessat, ha d'iniciar el procediment de jubilació per incapacitat permanent per al servei. Mitjançant una ordre ministerial s'han d'establir els mecanismes necessaris per coordinar les actuacions de la Mutualitat i les de l'òrgan de jubilació.

Article 20. *Durada i extinció.*

1. La durada i l'extinció de la situació d'incapacitat temporal són les mateixes que les del règim general de la Seguretat Social.

2. Quan l'extinció d'incapacitat temporal es produeixi pel transcurs del termini màxim establert, s'han de prorrogar els efectes de la situació d'incapacitat temporal fins al moment de la declaració de la jubilació per incapacitat permanent. En els casos en què, continuant la necessitat de tractament mèdic, la situació clínica de l'interessat faci aconsellable demorar la possible qualificació de l'estat del funcionari com a incapacitat amb caràcter permanent per a les funcions pròpies del seu

cos o escala, la qualificació es pot retardar pel període necessari, sense que, en cap cas, pugui donar lloc al fet que es produeixi la declaració de la jubilació una vegada excedits els trenta mesos des de la data en què s'hagi iniciat la incapacitat temporal.

3. El dret al subsidi econòmic per incapacitat temporal s'entén extingit, en tot cas, pel transcurs del termini de trenta mesos que preveu l'apartat anterior.

Article 21. *Prestació econòmica.*

1. En la situació d'incapacitat temporal, el funcionari té els drets econòmics següents:

a) Durant els primers tres mesos, els que preveu l'article 69 del text articulat de la Llei de funcionaris civils de l'Estat.

b) Des del quart mes percep les retribucions bàsiques, la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i un subsidi per incapacitat temporal a càrrec de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, d'una quantia, fixa i invariable mentre duri la incapacitat, que sigui la més gran de les dues quantitats següents:

1a El 80 per 100 de les retribucions bàsiques (sou, triennis i grau, si s'escau), incrementades en la sisena part d'una paga extraordinària, corresponents al primer mes de llicència.

2a El 75 per 100 de les retribucions complementàries meritades el primer mes de llicència.

La suma resultant no pot passar de l'import de les percepcions que el funcionari tingui el primer mes de llicència.

2. Als efectes del que estableix aquest article, els sous, els triennis, les pagues extraordinàries i les retribucions complementàries s'abonen amb càrrec als mateixos conceptes pressupostaris pels quals es percebien.

Article 22. *Situació de risc durant l'embaràs.*

Té la mateixa consideració i els mateixos efectes que la situació d'incapacitat temporal la situació de la dona funcionària que hagi obtingut llicència per risc durant l'embaràs, en els termes que preveu l'apartat 3 de l'article 69 del text articulat de la Llei de funcionaris civils de l'Estat.

SECCIÓ 3a INCAPACITAT PERMANENT

Article 23. *Concepte i graus de la incapacitat permanent.*

1. És incapacitat permanent la situació del funcionari que, després d'haver estat sotmès al tractament prescrit i d'haver estat donat d'alta mèdicament, presenta reduccions anatòmiques o funcionals greus que disminueixen o anul·len la seva capacitat per al servei. No s'oposa a aquesta qualificació la possibilitat de recuperació de la capacitat de feina de l'incapacitat, si aquesta possibilitat es considera mèdicament com a incerta o a llarg termini. La incapacitat permanent, sigui quina sigui la causa, ha de derivar de la situació d'incapacitat temporal.

2. La incapacitat permanent es classifica d'acord amb els graus següents:

a) Incapacitat permanent parcial per a la funció habitual: és la que, sense assolir el grau de total, produeix al funcionari una limitació per a l'acompliment de les funcions del seu cos, escala o plaça.

b) Incapacitat permanent total per a la funció habitual: és la que inhabilita el funcionari per a l'acompliment

de totes les funcions o de les fonamentals del seu cos, escala o plaça.

c) Incapacitat permanent absoluta per a qualsevol feina: és la que inhabilita per complet el funcionari per a qualsevol professió o ofici.

d) Gran invalidesa: és la situació del funcionari afecte d'incapacitat permanent absoluta que, com a conseqüència de pèrdues anatòmiques o funcionals, necessita l'assistència d'una altra persona per fer els actes més elementals de la vida, com ara vestir-se, desplaçar-se, menjar o actes anàlegs.

3. S'entén per funció habitual del funcionari la que exercia en el moment de tenir l'accident comú o en acte de servei o com a conseqüència del servei, o la que exercia en cas de malaltia durant el període de temps anterior a la incapacitat, que es determina en el Reglament general del mutualisme administratiu.

Article 24. *Efectes de la incapacitat permanent parcial.*

El funcionari incapacitat permanent parcial percep la totalitat dels havers que corresponguin al lloc de treball que exerceixi efectivament. Tanmateix, i en els casos que assenyali el Reglament general del mutualisme administratiu, s'ha de subjectar als processos de rehabilitació.

Article 25. *Efectes de la incapacitat permanent total i absoluta.*

1. La incapacitat permanent total i la incapacitat permanent absoluta donen lloc a la jubilació del funcionari d'acord amb la legislació en vigor.

2. En cas que hi hagi una possibilitat raonable de recuperació, el funcionari incapacitat també té dret a rebre prestacions recuperadores a càrrec de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat.

Article 26. *Efectes de la gran invalidesa.*

La gran invalidesa origina la jubilació del funcionari i dóna dret a una quantitat mensual equivalent al 50 per 100 de la pensió de jubilació que li correspongui d'acord amb el règim de classes passives, destinada a remunerar la persona encarregada d'assistir-lo.

Article 27. *Revisió de les situacions d'incapacitat permanent.*

1. La qualificació i, si s'escau, la revisió de les situacions d'incapacitat permanent s'han de dur a terme d'acord amb les normes que regulen el sistema de drets passius i, quan sigui procedent, amb les establertes en matèria de rehabilitació dels funcionaris públics en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, i tenen efectes respecte de totes les prestacions que puguin derivar d'aquesta situació.

2. En els casos d'incapacitat no previstos en el règim de classes passives de l'Estat, la qualificació de la incapacitat correspon als òrgans que determini el Reglament general del mutualisme administratiu.

Article 28. *Lesions permanents no invalidants.*

Les lesions, les mutilacions i les deformacions de caràcter definitiu causades per malaltia professional o en acte de servei o com a conseqüència del servei, sigui per accident o per risc específic del càrrec, que, sense arribar a constituir incapacitat permanent total o absoluta o gran invalidesa, suposin una alteració o una disminució de la integritat física del funcionari, donen dret a la percepció, només una vegada, de les quantitats que s'estableixin per reglament.

SECCIÓ 4a PROTECCIÓ A LA FAMÍLIA

Article 29. *Prestacions econòmiques.*

1. Les prestacions econòmiques de protecció a la família són de pagament periòdic i de pagament únic. Les primeres corresponen a les prestacions familiars per fill a càrrec, i les segones, a ajuts econòmics en els casos de part múltiple i per naixement de fill.

2. Les prestacions de protecció a la família que estableix aquesta Llei són incompatibles amb qualssevol altres d'anàlogues fixades en els altres règims del sistema de la Seguretat Social.

3. La prestació per fill a càrrec menor de divuit anys no minusvàlid es regeix pel que disposa el capítol IX del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, i la prestació per naixement de fill es regeix pel que disposa l'article 2 del Reial decret llei 1/2000, de 14 de gener. La seva gestió correspon a les unitats i als òrgans administratius que tenien encomanada la gestió de les prestacions extingides d'ajuda familiar, sens perjudici que, quan el beneficiari tingui la condició de pensionista, la consignació i l'abonament de les prestacions reconegudes les efectuïn els serveis corresponents de classes passives del Ministeri d'Hisenda.

4. Les prestacions per fill minusvàlid a càrrec, la gestió de les quals correspon a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, es regeixen igualment pel que disposa el capítol IX del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

5. El subsidi especial per maternitat en el cas de part múltiple té el mateix contingut que en el règim general de la Seguretat Social.

6. La prestació econòmica de pagament únic per part múltiple compatible amb el subsidi especial a què es refereix l'apartat 5 es regeix pel que disposa l'article 3 del Reial decret llei 1/2000, de 14 de gener, amb les excepcions pròpies d'aquest règim especial.

SECCIÓ 5a SERVEIS SOCIALS I ASSISTÈNCIA SOCIAL

Article 30. *Serveis socials.*

1. L'acció protectora d'aquest règim especial pot incloure els serveis socials del sistema de la Seguretat Social, sempre que les contingències que atenguin no estiguin cobertes per altres prestacions.

2. La incorporació dels serveis socials a què es refereix l'apartat anterior s'ha de determinar per ordre del ministre d'Administracions Públiques, amb l'informe previ del Ministeri de Treball i Afers Socials, la qual n'ha de regular l'abast i el règim financer.

Article 31. *Assistència social.*

1. La Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat dispensa els serveis i els ajuts econòmics que, en consideració a estats i situacions de necessitat, s'estimin necessaris.

2. Aquests serveis i ajuts econòmics tenen com a límit els crèdits que amb aquesta finalitat es consignin en el pressupost de despeses de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, i la concessió no pot comprometre recursos de l'exercici següent a aquell en què tingui lloc la concessió.

3. Els ajuts assistencials comprenen, entre altres, els que dispensi un determinat facultatiu per tractament o intervencions especials, en casos de caràcter excepcional; els determinats per inexistència, pèrdua o insuficiència de prestacions en supòsits concrets; els deguts a despeses de caràcter urgent en casos d'importància extraordinària degudament justificats i, en general, quals-

sevol altres d'anàlegs la percepció dels quals no hagi estat regulada en les normes aplicables a aquest règim especial.

4. Les prestacions assistencials indicades a l'apartat anterior són independents de les que preveu l'apartat 1 de l'article 67 del text refós de la Llei de funcionaris civils de l'Estat.

Article 32. *Beneficiaris.*

Es poden acollir a les prestacions que regula aquesta secció 5a, sempre que reuneixin les condicions exigides en cada cas, tots els mutualistes i els beneficiaris que es determinin per reglament per a cada una de les prestacions.

CAPÍTOL VI

Règim econòmic

SECCIÓ 1a RÈGIM ECONÒMIC I FINANCER

Article 33. *Règim financer.*

1. Tret de les excepcions que es puguin establir en les normes reguladores d'aquest règim especial de la Seguretat Social, el sistema financer d'aquest règim és de repartiment i la seva quota, revisable periòdicament.

2. En els casos en què la naturalesa de les prestacions ho requereixi, s'han de constituir fons de garantia per cobrir possibles dèficits de cotització o en casos anormals de sinistralitat.

Article 34. *Recursos econòmics.*

Per al compliment de les seves finalitats, els recursos econòmics de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat estan constituïts per:

- Les aportacions econòmiques de l'Estat a què es refereix l'article següent.
- Les quotes dels mutualistes.
- Les subvencions estatals i els altres recursos públics de naturalesa diversa que li corresponguin d'acord amb la normativa vigent.
- Els béns, els drets i les accions de les mutualitats i monts de pietat integrats al fons especial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat.
- Els fruits, les rendes, els interessos i qualssevol altres productes dels seus béns patrimonials.
- Qualssevol altres recursos privats que s'obtinguin per al compliment de les seves finalitats.

Article 35. *Aportacions i subvencions estatals.*

1. L'Estat ha de consignar de manera permanent en els seus pressupostos les aportacions que concedeix anualment a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat per al finançament de les prestacions a què es refereix l'article 12, llevat de la que indica el paràgraf h) del dit article.

2. La quantia de les aportacions estatals s'ha de determinar mitjançant un percentatge dels havers reguladors a efectes de cotització de drets passius, percentatge que es fixa anualment en la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

3. També s'han de consignar en els pressupostos generals de l'Estat les subvencions necessàries per finançar les prestacions per fill minusvàlid a càrrec, així com el dèficit que, si s'escau, es produeixi en el fons especial que regula la disposició addicional sisena d'aquesta Llei.

Les aportacions estatals són, en tot cas, independents d'aquestes subvencions, així com de qualsevol altra de les incloses en el paràgraf c) de l'article anterior.

SECCIÓ 2a RÈGIM PATRIMONIAL

Article 36. Règim patrimonial.

1. El règim patrimonial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat és el que estableix l'article 48 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, i pot disposar dels béns patrimonials propis que siguin innecessaris per al compliment de les seves finalitats, sens perjudici del que disposa l'article esmentat per a aquests supòsits.

2. En el que no regula l'article esmentat, l'administració i la gestió de d'aquest patrimoni es regeix per les disposicions específiques que contenen aquesta Llei, les seves normes d'aplicació i desplegament i, en el que no prevegin aquestes, el que estableix la legislació reguladora del patrimoni de l'Estat. S'entenen referides al Ministeri d'Administracions Públiques i a la Direcció General de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat les competències que en la legislació esmentada s'atribueixen al Ministeri d'Hisenda i a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, sens perjudici de la possible delegació o desconcentració en altres òrgans superiors o directius i de les competències que corresponguin al Consell General de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat.

CAPÍTOL VII

Recursos i règim jurisdiccional

Article 37. Recursos i règim jurisdiccional.

1. Els actes i les resolucions del director general de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat no posen fi a la via administrativa, i s'hi pot recórrer en alçada davant el ministre d'Administracions Públiques. Exhausta la via administrativa, poden ser objecte de recurs en la via contenciosa administrativa d'acord amb la seva Llei reguladora.

2. S'exceptuen del que disposa l'apartat anterior i, en tot cas, posen fi a la via administrativa, les resolucions a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'article 109 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les que dicti en matèria de personal el director general de la Mutualitat. En aquests casos, és procedent el recurs de reposició, amb caràcter potestatiu, quan correspongui, i el contenciós administratiu d'acord amb la seva Llei reguladora.

3. El recurs extraordinari de revisió es pot interposar en la forma que determina l'article 118 de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú esmentada a l'apartat anterior.

4. Les reclamacions prèvies, en assumptes civils i laborals, les resol el director general de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat.

Disposició addicional primera. *Supòsits especials d'afiliació.*

1. Queden obligatòriament inclosos en el camp d'aplicació d'aquest règim especial:

a) Els funcionaris interins als quals es refereix l'article 1 del Decret Llei 10/1965, de 23 de setembre.

b) El personal funcionari del Servei de Pòsits extingit, a partir de l'1 de gener de 1985.

c) Els funcionaris de l'extingit Patronat Nacional Antituberculós i de les Malalties del Tòrax que, d'acord amb el que preveu el paràgraf segon, apartat u, 2, de la disposició transitòria segona del Reial decret 187/1987, de 23 de gener, estiguin acollits al règim de classes passives de l'Estat, a partir del 30 de juny de 1990.

d) Els funcionaris civils al servei de l'Administració militar que hagin exercit l'opció d'incorporar-se a aquest règim especial de la Seguretat Social, en virtut del que estableixen les disposicions addicionals primera i tercera de les lleis de pressupostos generals de l'Estat 4/1990 i 39/1992, respectivament.

2. Es poden incorporar opcionalment al règim del mutualisme administratiu, sempre que no tinguin dret, per títol diferent, a rebre assistència sanitària per mitjà d'algun dels règims que integren el sistema de la Seguretat Social:

a) Els funcionaris que hagin passat a la condició de jubilats que perceben pensions de classes passives de l'Estat a 20 de juliol de 1975.

b) Els pensionistes de jubilació anteriors al 30 de juny de 1990 procedents de l'extingit Patronat Nacional Antituberculós i de les Malalties del Tòrax, acollits al règim de classes passives en virtut de la disposició esmentada en el paràgraf c) de l'apartat anterior.

3. Es poden incorporar opcionalment, una sola vegada, al règim especial de la Seguretat Social que regula aquesta Llei, amb baixa en el règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades:

a) Els funcionaris procedents dels cossos generals administratiu, auxiliar i subaltern de l'Administració militar integrats als cossos de l'Administració civil de l'Estat, en virtut del que disposa l'apartat u de la disposició addicional novena de la Llei de mesures per a la reforma de la funció pública, que prestin serveis a l'Administració militar o als seus organismes públics.

b) Els titulars de les places no escalafonades a extingir d'escorcolladores de la Direcció General de la Guàrdia Civil.

Disposició addicional segona. *Conservació del règim de Seguretat Social originari.*

1. Els funcionaris que, en virtut del que disposen les disposicions addicionals de la Llei de mesures per a la reforma de la funció pública, es van integrar en cossos i escales inclosos dins del camp d'aplicació del mutualisme administratiu, conserven el règim de la Seguretat Social que tenien a l'entrada en vigor de la Llei esmentada, llevat del que disposa el paràgraf a) de l'apartat 3 de la disposició addicional primera precedent.

2. Els membres del cos de la policia armada extingit, així com del cos de la policia nacional també extingit, jubilats abans de l'1 de febrer de 1986, conserven el règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades i queden exclosos del que regula aquesta Llei.

Disposició addicional tercera. *Beneficiaris de prestacions en casos especials.*

Poden ser beneficiaris de les prestacions d'aquest règim especial en les mateixes circumstàncies que els familiars, els vidus i les vídues i els orfes dels mutualistes restants:

1. Els familiars dels mutualistes que s'hagin incorporat a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat a l'empara del que disposa la disposició addicional primera, així com els vidus, les vídues i els orfes respectius.

2. Els vidus, les vídues i els orfes dels qui van ser funcionaris amb una relació de servei que comportava la condició de mutualista obligatori de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat i que no la van obtenir pel fet d'haver mort o pel fet de ser pensionista de classes passives a 20 de juliol de 1975.

3. Els vidus, les vídues i els orfes del personal esmentat en els paràgrafs c) de l'apartat 1 i b) de l'apartat 2 de la disposició adicional primera, morts a 30 de juny de 1990.

Disposició adicional quarta. *Règim de la Seguretat Social del personal docent universitari amb plaça vinculada.*

Els catedràtics i els professors d'universitat que, per haver ocupat places vinculades amb les institucions sanitàries de la Seguretat Social i haver exercit en el seu moment l'opció a què es refereix l'article 27 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, estiguin enquadrats en el règim general de la Seguretat Social i en situació de baixa en el règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, tornen a ser alta en aquest últim règim quan, continuant la seva funció docent, es desvinculin per qualsevol motiu de la plaça de facultatiu especialista que va originar en el seu moment el dret d'opció.

Disposició adicional cinquena. *Extensió de l'acció protectora a cònjuges anteriors.*

Als efectes de l'acció protectora que dispensa aquesta Llei als vidus i les vídues, es consideren assimilats a aquests els qui perceben una pensió de viduïtat de classes passives per haver estat cònjuges legítims de funcionaris inclosos en el camp d'aplicació del mutualisme administratiu.

Disposició adicional sisena. *Fons especial.*

1. L'Estat, per mitjà de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, garanteix als socis i als beneficiaris, siguin funcionaris o no, de les mutualitats, les associacions i els monts de pietat integrats a la Mutualitat a l'empara de la disposició transitòria primera de la Llei 29/1975, i de les disposicions adicionales cinquena de la Llei 74/1980 i vint-i-unena de la Llei 50/1984, les prestacions existents en cada mutualitat, associació o mont de pietat a 31 de desembre de 1973 i a 31 de desembre de 1978, amb les quanties en vigor en aquestes dates, segons es tracti de pensions o de prestacions diferents de les pensions, respectivament.

Això no obstant, la garantia inicial de l'Estat respecte a les pensions és la corresponent a les quanties vigents a 31 de desembre de 1978, si bé la diferència fins a assolir les quanties vigents a 31 de desembre de 1973 té el caràcter d'absorbible i es redueix a partir de l'exercici següent a la concessió en un 20 per 100 anual de la diferència esmentada.

En el cas de l'integrat Mont de Pietat de Funcionaris de l'Organització Sindical, la menció feta en els dos paràgrafs anteriors al 31 de desembre de 1978 s'ha d'entendre referida al 31 de desembre de 1977.

2. La totalitat dels béns, els drets i les accions de les mutualitats, les associacions i els monts de pietat aportats amb la seva integració a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat constitueix un fons especial al qual s'incorporen així mateix les quotes dels mutualistes afectats i els recursos públics que els corresponguin. Les quotes són les que corresponguin a les quanties vigents a 31 de desembre de 1973.

3. Les despeses imputables a les mutualitats, les associacions i els monts de pietat integrats es financen amb els recursos del fons especial, el dèficit del qual, si s'escau, s'ha de cobrir mitjançant una subvenció de l'Estat.

4. No es poden incorporar nous socis a les mutualitats, les associacions i els monts de pietat integrats a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat. L'opció individual de donar-se de baixa es pot exercir en qualsevol moment, amb pèrdua, per part del beneficiari, de qualsevol prestació i sense dret a devolució de quotes.

5. Quan coincideixi en una mateixa situació o contingència la protecció que atorguen amb càrrec al fons especial les mutualitats integrades i la que dispensa la Mutualitat General, el Reglament general del mutualisme administratiu ha d'establir les normes que s'hi han aplicar; en cap cas no es pot percebre més d'una prestació ni es pot exigir doble cotització per prestacions substancialment idèntiques.

6. Les pensions abonades pel fons especial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat tenen el caràcter de públiques i, consegüentment, els són aplicables els límits legalment establerts tant per a l'asseynalament inicial com per a la revalorització, així com per a la concurrència de pensions.

Disposició adicional setena. *Règim del medicament.*

1. A efectes del que estableix l'article 17 d'aquesta Llei i d'acord amb la disposició adicional dissetena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, és aplicable a la prestació farmacèutica d'aquest règim especial el que estableix l'article 94.6 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.

2. Les deduccions en la facturació de les receptes corresponents a la prestació farmacèutica, derivades de les col·laboracions establertes o que estableixi la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat amb els col·legis de farmacèutics, s'han d'imputar al pressupost de despeses de l'exercici en què es produeixin com a minorració de les obligacions satisfetes.

Disposició adicional vuitena. *Subministrament d'informació.*

1. Els organismes competents dependents del Ministeri d'Hisenda o, si s'escau, de les comunitats autònomes o de les diputacions forals, han de facilitar dins de cada exercici anual a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, a petició d'aquesta, i de conformitat amb el que estableix l'article 113 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, les dades relatives als nivells de renda i altres ingressos dels titulars de prestacions, quan determinin el dret a aquestes prestacions, així com dels beneficiaris, els cònjuges i altres membres de les unitats familiars, sempre que s'hagin de tenir en compte per al reconeixement, el manteniment o la quantia de les prestacions, a fi de verificar si compleixen en tot moment les condicions necessàries per percebre les prestacions i en la quantia establerta legalment.

2. Els registres civils, dependents de la Direcció General dels Registres i del Notariat del Ministeri de Justícia, en col·laboració amb els corresponents del Ministeri d'Hisenda, han de facilitar a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, i dins del termini de tres mesos comptats a partir de la data en què apareguin els fets respectius, les dades personals informatitzades de totes les defuncions, com també dels matrimonis de les persones vídues.

3. Les dades que es facilitin han d'identificar, en tot cas, el nom i els cognoms, el document nacional d'identitat i el domicili.

Disposició addicional novena. *Prestacions per minusvalidesa a extingir.*

Les prestacions familiars per minusvalidesa diferents de les que esmenta l'article 29 d'aquest text legal i reconegudes per la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat a l'empara de la normativa anterior es mantenen a extingir, i les que hagin estat transformades d'ofici en la prestació per fill a càrrec que correspongui, i siguin d'una quantia superior a aquesta prestació, mantenen l'excés i s'ha d'anar absorbint pels augments que es produeixin en la prestació per fill a càrrec.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest text i, en particular, les següents:

a) Totalment:

1. La Llei 29/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, així com les disposicions expressament modificatives del seu text.

2. La disposició addicional cinquena de la Llei 74/1980, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1981.

3. La disposició addicional tercera, apartat 1, de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

4. La disposició addicional desena de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a 1990.

5. La disposició addicional sisena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

6. L'apartat u, 7, de l'article 82 i la disposició addicional dotzena de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

b) En la part que es refereix a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat:

1. L'article 25, apartat 3, de la Llei 12/1983, del procés autonòmic.

2. L'article 32, apartat 6, i la disposició addicional tercera, apartat 3, de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

3. L'article 97 i la disposició addicional 21 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985.

4. Les disposicions addicionals primera i quarta i transitòria quarta de la Llei 46/1985, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1986.

5. L'article 63 de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

6. L'article 55 de la Llei 37/1988, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1989.

7. La disposició final tercera de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a 1990.

8. La disposició addicional novena de la Llei 31/1991, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1992.

9. La disposició addicional dotzena de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

10. Els articles 75 i 133 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

11. La disposició final segona de la Llei 24/1997, de 15 de juliol, de consolidació i racionalització del sistema de la Seguretat Social.

12. Les disposicions addicionals cinquena i dissetena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

13. Els articles 44 i 62 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

14. L'article 50 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició final primera. *Harmonització amb la Llei de consolidació i racionalització del sistema de la Seguretat Social.*

S'autoritza el Govern per harmonitzar la normativa especial del mutualisme administratiu, referent als seus sistemes de recursos econòmics, amb les previsions de l'article 86.2 de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció que en fa l'article 1 de la Llei 24/1997, de 17 de juliol, de consolidació i racionalització del sistema de la Seguretat Social, amb la consulta prèvia amb les organitzacions sindicals més representatives en l'àmbit de la funció pública. I això, sens perjudici del manteniment de les peculiaritats que, quant a la forma de dur a terme la prestació de l'assistència sanitària, conté la normativa especial esmentada.

Disposició final segona. *Aplicació de la Llei.*

La regulació que conté aquesta Llei és d'aplicació general, en relació amb els funcionaris inclosos en el seu àmbit d'aplicació, a l'empara del que preveu l'article 149.1.17a i 18a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el ministre d'Administracions Públiques, amb l'informe previ, si s'escau, dels ministeris d'Hisenda i de Treball i Afers Socials, en l'àmbit de les seves competències respectives, per dictar o proposar al Govern, segons escaigui, les normes d'aplicació i desplegament d'aquesta Llei.

MINISTERI DE DEFENSA

12322 REIAL DECRET 1189/2000, de 23 de juny, pel qual s'aprova el Reglament del Reial i Militar Orde de Sant Hermenegild. («BOE» 156, de 30-6-2000.)

El Reial i Militar Orde de Sant Hermenegild va ser instituit pel Reial decret de 28 de novembre de 1814. Al llarg de la seva dilatada història s'ha produït un procés d'adaptació del seu Reglament a l'evolució social de les Forces Armades, tot conservant l'esperit que conforma la finalitat de l'Orde.

Pel Reial decret 223/1994, de 14 de febrer, es va aprovar el Reglament del Reial i Militar Orde de Sant Hermenegild, que va imposar l'adaptació necessària i objectiva a la Llei 17/1989, de 19 de juliol, reguladora del règim del personal militar professional.

L'aplicació d'aquest Reglament vigent durant més de cinc anys ha proporcionat una experiència pràctica que aconsella modificar-lo i perfeccionar-lo.